

[Nordqvist.]

Måske burde man også i udvalgsbehandlingen inddrage problemerne omkring industriens spildevand; det er jo kolossale vandmængder, der dér går til spilte.

§ 55 genindfører for kommunale værker den udpantningsadgang for vandafgift m. m., der fejlagtigt blev ophævet ved loven af 1926. Samme ret tillægges imidlertid ikke private vandværker. Problemet må drages frem, da vandværkers ret til at afbryde for vandtilførslen ved manglende betaling nok er noget tvivlsom.

Lovforslaget har nær sammenhæng med vandløbsloven, hvilket rejser spørgsmålet om at overføre visse bestemmelser i vandløbsloven til det foreliggende lovforslag og muligvis endvidere overveje at lade begge love henhøre under samme ministerium.

Det er vigtigt, at der nu vedtages en lov om vandforsyning, og det foreliggende forslag er efter mit partis mening et fortrinligt grundlag for det kommende udvalgsarbejde, som vi vil deltage i med megen interesse.

Krog Hansen: I en tid, hvor man diskuterer forhøjelser af momsen, om forsvarsforliget skal brydes eller ej og andet politisk, brændstof, er der vel ikke mange, der tænker på en revision af loven om vandforsyning. Ikke desto mindre vil jeg påstå, at det meget snart vil gå op for de fleste, at dette er et meget vigtigt lovforslag, og at en forsinkelse kan få alvorlige følger for hele det danske samfund. Vandforsyningen i Danmark bygger på mange områder på love og forordninger, der er over 100 år gamle, og selv om man må udtrykke anerkendelse af den forudseenhed, som dengang er lagt for dagen af vore forfædre, er situationen i dag i vores industrisamfund med begyndende vandmangel trods alt noget anderledes.

Med sine 73 paragraffer er det foreliggende lovforslag så omfattende, at det desværre nok vil kræve et langt udvalgsarbejde. Når jeg siger desværre, er det, fordi jeg meget gerne så, at det foreliggende med

visse ændringer var blevet til lov. Lovforslaget er yderligere et af de eksempler, vi har på, at en revision af én lov river mere med sig. Man kan sige, at en ny vandforsyningslov ikke har meget mening, uden at der sker revision af vandløbsloven og loven om landvæsensretter. Man må derfor håbe, at disse lovforslag, som jo er fremsat, også vil få en hurtig behandling her i tinget, sagligheden taget i betragtning.

Men må jeg komme med nogle enkelte principielle bemærkninger om selve vandforsyningslovforslaget. Der nævnes muligheden af en mellemkommunal pligt til at levere vand, såfremt der kan skaffes erstatningsvand. Hvad skal motiveringen være for at tilføje: såfremt der kan skaffes erstatningsvand? Det kan vel ikke være rigtigt, at man hylder princippet om, at den, der kommer først til mølle, først får malet. Det kan være en udmærket læresætning i mange af de daglige forhold, men jeg tror ikke, den er relevant i det her nævnte eksempel. Det må da være en klar regel, at det danske folk ligeligt deler det vand, der til enhver tid er til rådighed, og at det ikke kan være sådan — som man ser eksempler på i dag — at en udbygget kommune har rigeligt med vand på grund af, at den har påbegyndt en vandindvinding for mange år siden, mens en kommune, der er under udvikling, ikke kan skaffe det nødvendige vand. Jeg vil altså ikke finde det rimeligt, at en ældre kommune kun har leveringspligt, såfremt der kan skaffes erstatningsvand, men mener, at befolkningen i det pågældende område simpelt hen deler det vand, der er til rådighed.

Det leder faktisk tanken hen på det spørgsmål, om det ikke ville være rimeligt med et planlægningsråd for hele landet, København iberegnet, et planlægningsråd, som sideløbende med anden planlægning undersøger, hvor der egentlig findes vand, hvor det ville være rimeligt at placere vandværker, hvor meget vand der egentlig er til rådighed, ja, i det hele taget begynder en undersøgelse og en forskning på hele dette